

V poslední době se rozšířily příspěvky k problému uprchlíků, kteří v důsledku Mnichovské dohody a mnoha dalších důvodů, ať už politických, rasových, či ekonomických opustili své domovy na území zabraném Německem, Polskem a Maďarskem. Stalo se tak pravděpodobně i v souvislosti s tlakem sudetoněmeckých krajanských sdružení na odškodnění za zabavený majetek po 2. světové válce. Pozornost není upřena jen na ně, ale i na české přestěhovalce ze Slovenska.

Obecně mě k tomuto tématu inspirovaly články Miroslava Šišky v sobotním Právu a snaha poznat situaci v mém městě, které leželo na cestě uprchlíků z pohraničí do hlavního města. Důvodem byla také snaha vidět téma s konkrétními aktéry - osobami, které dosavadní obecná literatura, vzhledem ke své podstatě, může velmi těžce zachytit.

I proto jsem se rozhodl, směřovat jádro této práce k osvětlení situace v Kralupech nad Vltavou -okresním městě ve středních Čechách, které se muselo ze dne na den vypořádat s přílivem stovek uprchlíků. (Uprchlíkem je pro mě každý, kdo splňoval definici tohoto označení uvedenou v Jednacím řádu Ústavu pro péči o uprchlíky. Se stejným významem používám i další označení hraničáři, či utečenci.)

Pozornost této sondy by měla být upřena zejména na situaci ve městě včetně místní péče o uprchlíky, kteří přišli do Kralup ze svých domovů. Z hlediska kvantity jich byla většina z území zabraného Německem, což souviselo s polohou města blízko severních hranic. Uprchlíků z území zabraného Maďarskem, či Polskem bylo zanedbatelné množství. Státní zaměstnance ze Slovenska lze počítat na jednotlivce, proto jejich osudy nebudou s odkazem na literaturu širě rozvedeny. Rozsah bakalářské práce vyžaduje vymezení tématu na léta 1938-1939. Úzké vylíčení situace ve městě a péče o uprchlíky a opomenutí ostatních souvisejících problémů by problematiku notně zúžilo. Naopak shrnutí rozsáhlé látky by vedlo ke zjednodušení mnohých problémů.